

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

ПРИМЉЕНО:	25-01-2024
Организациона јединица	Бр. 1
Служба	Служба
Свој	Свој
Свој	Свој
Свој	Свој

JN2-02-07-1-308-6/22 122

Broj: S1 3 U 042684 22 U
Sarajevo, 18.01.2024. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Protehnik“ d.o.o. Istočno Sarajevo, ulica Vojvode Radomira Putnika 118., protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-308-6/22 od 03.03.2022.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića broj 23/1, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 18.01.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženoga, broj: JN2-02-07-1-308-6/22 od 03.03.2022.godine, poništava se, i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

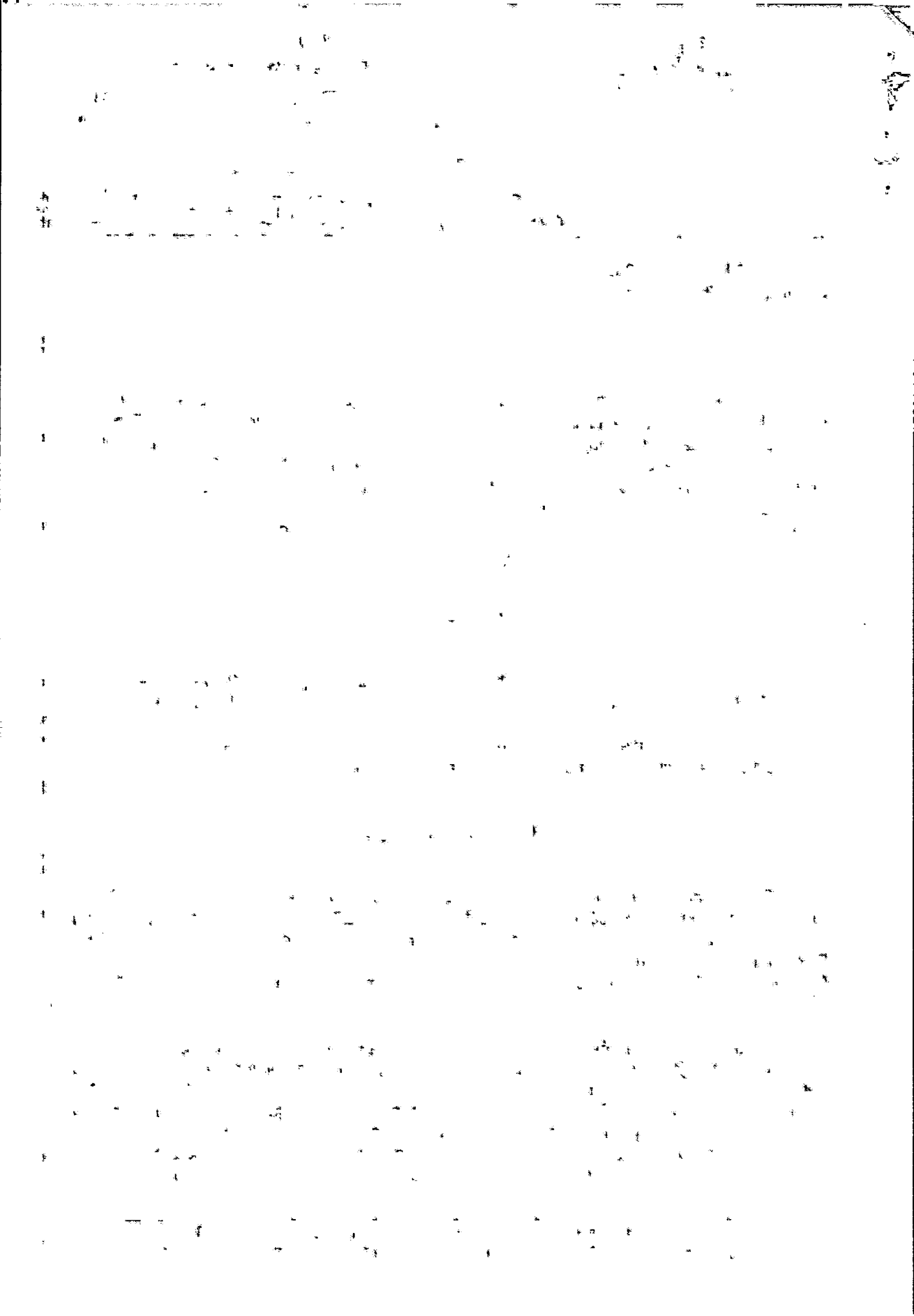
Obavezuje se tuženi da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 100,00 KM, u roku od 15 dana računajući od dana dostavljanja prepisa presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem broj kao u uvodu presude, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja broj: 02-404-69/21 od 27.01.2022. godine na tendersku dokumentaciju u postupku javne nabavke rekonstrukcije Osnove škole „Nikola Tesla“ Derventa ugovornog organa Grad Derventa.

Odbijen je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Protiv konačnog rješenja tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor, te navodi da je pobijano rješenje doneseno pogrešnom primjenom materijalnog propisa i nakon nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja, te povrede pravila postupka. U tužbi se navodi da je tačkom 13. 4. Tenderske dokumentacije (u daljem tekstu TD) propisani uslovi koji moraju ispuniti ponuđači, a naročito akreditaciji/ovlaštenje za ispitivanje građevinskih proizvoda opeke i metala, gdje je na upit jednog od ponuđača da li se navedena akreditacija može obezbjediti putem podugovaranja, od strane ugovornog organa

odgovorene da: „Ukoliko ponuđač nema sve licence kao preduslov za potpisivanje ugovora, može ponudu dostaviti kao grupa ponuđača, tako da svi članovi grupe zajedno ispunjavaju preduslov za potpisivanje ugovora. Svaki član grupe odgovara za poslove za koje ima važeću licencu. Ukoliko se radi o podugovaranju, ponuđač koji dostavi ponudu odgovoran je za sve poslove i u ime podugovarača, odnosno u ovom slučaju ponuđač mora imati sve važeće licence kao preduslov za potpisivanje ugovora". Stoga tužitelj zaključuje da iz prednjeg odgovora proizlazi da i u slučaju podugovaranja, ponuđač mora biti akreditovan za radnje ispitivanja opeke i metala, a što nije u skladu sa članom 73. stav 1. i 2. Zakona o javnim nabavkama. Stoga po tužitelju ugovorni organ je samo formalno u tački 31. tenderske dokumentacije predvidio mogućnost podugovaranja, pa da prednje postupanje predstavlja diskriminaciju ponuđača koji nemaju takvo odobrenje u smislu člana 3. Zakona o javnim nabavkama. Kao drugi žalbeni navod tužitelj ističe, da je ugovorni organ izvršio povredu pravila postupka budući da nije sačekao da istekne zakonski rok od 5 dana za žalbu na Rješenje broj: 02-404-69/21 od 27.01.2022.godine, već je dana 28.01.2022.godine nastavio postupak javne nabavke i objavio Ispravku za Obavještenje o nabavci broj: 140-1-2-281-8-11/22 od 28.10.2022.godine, i kao krajnji rok za dostavu ponuda odredio 07.02.2022.godine. Tuženi je ovaj žalbeni navod odbio kao neosnovan ističući da je ugovorni organ postupio shodno članu 100. Stav 3. Zakona o javnim nabavkama, budući da je istim propisano da ukoliko ugovorni organ žalbu djelimično uvaži isti će svojim rješenjem ispraviti radnju, preduzeti činjenje, međutim ugovorni organ je nastavio postupka, iako nije protekao zakonski rok za ulaganje pravnog lijeka iz člana 100. stav 4. Zakona o javnim nabavkama. Stoga predlaže da sudu donese presudu kojom će poništiti osporeno rješenje i predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje uz naknadu troškova upravnog spora.

U odgovoru na tužbu tužena i ugovorni organ su predložila da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u pobijanom rješenju.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10 u daljem tekstu ZUS-a), pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da tuženi nalazi da ugovorni organ ima pravo tačkom 13. 4. TD traži ovlaštenja za ispitivanje građevinski proizvoda, posebno za dio koji se odnosi na opeku i metal jer je isto u skladu sa Zakonom o uređenju prostora i građenju, Zakonom o tehničkim propisima i Zakona o građevinski proizvodima Republike Srpske, pogotovu iz razloga što predmetni postupak javne nabavke podrazumijeva i izradu elaborata o utvrđivanju postojećeg stanja nosive konstrukcije i materijala objekta. U pogledu podugovaranja tuženi navodi da je tačkom 31. TD propisano ista mogućnost, gdje tuženi ukazujući na odredbu člana 73. Zakona o javnim nabavkama navodi, da ugovorni organ nije izašao van zakonskih okvira u vezi sa načinom na koji je definisao podugovaranje, te da činjenicu da ugovorni organ ne dozvoljava podugovaranja u dijelu koji se odnosi na radnje ispitivanja opeke i metala, ne čini nezakonito postupanje ugovornog organa, a na osnovu obrazloženja datom u prethodnom žalbenom navodu tj. da je zakonska obaveza posjedovanje istih odobrenja. U pogledu drugog žalbenog navoda tuženi ukazuje daje ugovorni organ postupajući po člani 100. stav 3. Zakona o javnim nabavkama preuzeo činjenje izmjenu dijela tenderske dokumentacije, o čemu je obavijestio ponuđače o učinjenim izmjenama tenderske dokumentacije, tako da je svim potencijalnim ponuđačima omogućio da ostvare svoja prava žalbe na izmijenjenu tendersku dokumentaciju, pa i samo tužitelju. Tuženi s pozivom na odredbu člana 104. i 111. stav 1. Zakona o javnim nabavkama donosi osporenu odluku.

5. The fifth part of the document outlines the various challenges and difficulties that may be encountered during the process of data collection and analysis. It provides suggestions for how these challenges can be overcome and for how the process can be made more efficient.

7. The seventh part of the document outlines the various ethical considerations that must be taken into account when conducting research. It stresses the importance of being honest and truthful in the reporting of results and of respecting the rights and privacy of the subjects.

9. The ninth part of the document outlines the various ways in which the findings of the analysis can be used to improve the organization's performance. It stresses the importance of being proactive in identifying areas for improvement and of implementing effective strategies to address these areas.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća tužilac je tužbenim navodima doveo u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog rješenja.

Shodno naprijed navedenim činjenicama nije sporno između stranka da je ugovorni organ tenderskom dokumentacijom, propisao da ukoliko ponuđač namjerava da dio ugovora prenijeti na treću stranu (podugovaranje) da i ponuđač mora imati traženo ovlaštenja za ispitivanje građevinskih proizvoda, posebno za dio koji se odnosi na opeku i metal. Naime i u izjašnjenju ugovornog organa se navodi da „podugovaranje prema tenderskoj dokumentaciji je dozvoljeno, samo je traženo da ukoliko ponuđač nema sve traženo može da dostavi ponudu kao grupa ponuđača. U skladu sa članom 73. stav 5. Zakona o javnim nabavkama, koji se odnosi pa podugovarač definisao je da dobavljač kojem je dodijeljen ugovor snosi punu odgovornost za realizaciju ugovora. Članom 62. stav 4. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH broj 39/14), definisano je da grupa ponuđača solidarno odgovara za svoje obaveze. Na osnovu navedenog, ukoliko se ponuđaču kojem je dodijeljen ugovor, a nema licencu, a podugovori sa licem koje ima licencu, ugovorni organ ne može tražiti odgovornost od dobavljača sa kojim je zaključio ugovor u cilju svoje pravne zaštite. Od članova grupe sa kojima je zaključio ugovor, ugovorni organ može tražiti odgovornost od svakog člana, dok kod podugovaranja može tražiti samo od lica sa kojim ima ugovor.“

Nije sporno da po ocjeni vijeća da je članom 73. stav 5. Zakona o javnim nabavkama propisano odgovornost dobavljača kojem je dodijeljen ugovor da isti snosi punu odgovornost za realizaciju ugovora. Također vijeće napominje da ponuđači se opredjeljuje za podugovaranje upravo iz razloga što, ne ispunjavaju neki kriteriji propisan tenderskom dokumentacijom, kao u konkretnom slučaju ovlaštenja za ispitivanje građevinski proizvoda, posebno za dio koji se odnosi na opeku i metal. U takvom slučaju ponuđač koristi kapacitete podugovarača da bi dopunio svoje kapacitete tj. svoju ponudu. Iz tih razloga osnovano tužitelj ukazuje da tuženi pogrešno nalazi da činjenica da ugovorni organ ne dozvoljava podugovaranje, ne čini nezakonito postupanje istoga. Naime ni članom 73. Zakona o javnim nabavkama nisu propisana takva ograničenja da i ponuđač i podugovarač moraju ispunjavati sve kriterije propisane tenderskom dokumentacijom. Upravo iz tih razloga je stavom 5. istog člana Zakona o javnim nabavkama, propisano da dobavljač kome je dodijeljen ugovor snosi punu odgovornost za realizaciju ugovora. Drugim riječima odgovara i za ugovorne obaveze podugovarača. Drugačije postupanja bi dovelo do diskriminacije svih drugih ponuđača koji ne ispunjavaju sve kriterije iz tenderske dokumentacije, što bi bili u suprotnosti sa članom 3. Zakona o javnim nabavkama.

U pogledu žalbenih navoda kojim se osporava postupanje ugovornog organa po prvoj žalbi tužitelja, da ugovorni organ nije sačekao da istekne rok od 5 dana za žalbu, vijeće nalazi da isti nije osnovan. Ovo iz razloga kako to tuženi osnovano ukazuje, odredbom člana 100. stav 3. propisano je da Ako je žalba blagovremena, dopuštena i izjavljena od ovlaštenog lica, ugovorni organ, razmatrajući žalbu, može utvrditi da je ona djelimično ili u cijelosti osnovana i svojim rješenjem ispraviti radnju, preduzeti činjenje ili može postojeću odluku ili rješenje staviti van snage i zamijeniti je drugom odlukom ili rješenjem, ili poništiti postupak javne nabavke, te o tome obavijestiti učesnike u postupku javne nabavke na način određen ovim zakonom, u roku od pet dana od dana prijema žalbe. Upravo naprijed navedeno ugovorni organ je uradio donošenjem osporenog prvostepenog rješenje od 27.01.2022. godine, na koje rješenje je tužitelj imao pravo žalbe i koje je pravo iskoristio, pa

je doneseno osporeno rješenje od strane tuženoga. Stoga očigledno na takav način nisu povrijeđena prava tužitelja na djelotvorni pravni lijek.

Troškove postupka vijeće je dosudilo primjenom člana 61. ZUS-a i Dosuđeni troškovi se sastoje od predujmljenih troškova takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM, shodno Zakonu o sudskim taksama pred sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/03 i 77/20).

Iz izloženog slijedi da osporeno rješenje doneseno uz povrede Zakona o javnim nabavkama zbog čega je ovaj sud tužbu uvažio, osporeno rješenje poništio i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje, primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. U ponovnom postupku tuženi će cijéniti sve naprijed ukazano, naročito u pogledu prava na podugovaranje, nakon čega će biti u mogućnosti donijeti zakonitu odluku za koju će dati jasne i logične razloge.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

